

PROLOOG

Eva doet haar benen zo wijd mogelijk open. Jeukerig zweet prikt in de donshaartjes op haar onderrug. Met verkrampte tenen trekt ze scheuren in het ruwe papier op de behandel-tafel, ze drukt haar handpalmen tegen haar oogkassen en graaft zodra de pijn wegebt met haar nagels door haar haar-wortels. Het is alsof de hele bovenste laag van haar huid zojuist tussen haar benen is weggetrokken. Om de hele transactie minder pijnlijk en gênant te maken heten de schoonheidsspecialisten hier Wax Angels. ‘Jezus,’ zegt Eva, maar de engel lacht alleen maar. Ze duwt met één hand op haar heupbot terwijl ze met de andere de opgedroogde stukken was lospulkt. ‘Je moet je billen tegen de tafel drukken,’ zegt ze. En dan: ‘Heb je tussendoor geschoren?’

De engelen werken als bijen in een bijenkorf, allemaal in een eigen anonieme, witgeverfde, helverlichte capsule. Het verloop van tijd meet Eva af door de reclames die de playlist onderbreken te tellen. Een waxbehandeling kost

bepaald niet niks, maar blijkbaar zijn ze hier te zuinig om een abonnement af te sluiten. Eva's engel houdt van popmuziek van stoere vrouwen die geen man nodig hebben, afgewisseld met popmuziek van kwetsbare vrouwen die niet zonder hun man kunnen. Ze heeft lange nagels met plastic diamantjes erop en klaagt over de huizenmarkt in Abcoude. Ze gaat altijd vroeg in het voorjaar met vakantie want in de zomer is het hoogseizoen met al die bikini-broekjes.

Eva knikt. Ze heeft tussendoor geschoren.

'Daarom doet het nu zo'n pijn,' zegt de engel. 'Als je blijft waxen wordt het donzig. Over drie dagen ga je scrubben met een scrub op waterbasis, geen olie, en na het douchen doe je er aloë vera op. Niet met allerlei troep erin, maar gewoon pure gel uit zo'n tube. Anders groeien al je haartjes opnieuw in. Ja?'

'En het laten weglaseren?' Een nieuwe lepel met te hete was. Ze probeert stoïcijns te blijven maar de engel houdt haar gezicht nauwlettend in de gaten en blaast even op de gevoelige plek. Eva drukt twee vingers tussen haar wenkbrauwen tegen de fronsrimpels. 'Hips don't lie,' zingt Shakira.

'Laseren kan,' zegt de engel tegen haar vulva. 'Ben je er wel vanaf. Maar als je zwanger wordt komt het allemaal weer terug, door de hormonen. Dus dan ben je weer zeshonderd euro kwijt. Niet dat er daarna nog iemand wil komen.'

De engel weet veel van hormonen. Ze heeft Eva al verteld dat ze 's ochtends borage-olie moet slikken te-

gen de menstruatiepijn. Supplementen, daar weet ze ook veel van: magnesium voor het slapengaan en 's winters niet één maar twee vitamine D-gummies. Ze eet orgaanvles om haar brein gezond te houden en sipt tussen het waxen door aan het rietje van een pastelkleurige waterfles ter grootte van Eva's onderarm. Koffie na vier uur, daar moet Eva mee stoppen. 'Weet je wat yerba mate is? Een soort thee maar dan -'

'Waarom wil niemand er na de baby meer komen?' Eva concentreert zich op het afgeronde plafond van de capsule terwijl de engel in detail beschrijft hoe ze tijdens de bevalling uitscheurde, tot welk gat precies en aan welk soort broodje vlees met saus de hele toestand haar deed denken toen ze zich naderhand eens met een handspiegelkje bekeek. Haar vriend hield het nog drie maanden vol en besloot toen dat het vaderschap niets voor hem was. Weer een jaar later had hij een nieuwe vriendin bezwangerd en daar is hij nu wel papa. Ze mist hem niet.

'Heel gelukkig nu, hoor,' zegt de engel. 'Nog even de binnenkant. Drie, twee...'. De pijn trekt zo snel weg als hij komt en gaat over in een ontspannen warmte. Een gek soort hyperintimiteit zoals vroeger, toen haar moeder genadeloos een punkkam door de klitten in haar lange meisjeshaar ragde. Wie mooi wil zijn moet pijn lijden en wie een goede roddel wil horen ook. Zulke dingen krijgt ze alleen toegefluisterd wanneer ze met nekkramp in de kappersstoel zit te wachten terwijl haar highlights intrekken, in de sauna van de sportschool of om vier uur 's nachts jankend in de damestoiletten.

De engel ziet de hele dag door blote vulva's en daarom kent ze de zielenroerselen van alle vrouwen uit Amsterdam-Zuid. Ze is geen engel maar een orakel. 'Draai je je om?'

Eva gaat op haar buik liggen met een hand op elke bil. Ze kan het niet laten, zeker niet nu ze haar niet eens hoeft aan te kijken. Met haar voorhoofd in het kussentje gedrukt zodat het haar opgemaakte ogen niet raakt, deelt Eva haar grootste geheim. Ze ratelt de feiten vlot af, alsof ze in een telenovela speelt. Ze zegt dat ze niet weet of ze ernaar moet handelen.